

OMAHA.

THE Bohemian Weekly

"POKROK ZAPADU"

"PROGRESS OF THE WEST"
 is a good and cheap advertising medium for the City of Omaha's businessmen, there being in Omaha over 100 families of the Bohemian Nationality residing there.
RATES OF ADVERTISING.
 Local Notices 50c per line, by the month 10 cts. Single insertion not less than 40c.
 Standing advertisements:
 one square yearly \$12.00
 " " " 6 months 7.00
 " " " 3 months 4.00
 " " " 1 month 2.00
 Larger space by special contract.
 Business cards \$15.00 a year.

Jízda drah v Omahu.

DO OMAHA.	Z OMAHA.
UNION PACIFIC.	
Daily Express 3:00 odp. 11:30 rano	Daily Mixed 3:00 5:00 odp.
Daily Freight 6:45 odp. 5:00 rano	Daily Freight 6:45 odp. 5:00 rano
DRÁHA BURLINGTONSKÁ.	
Express 10:00 rano 3:15 odp.	Mail 10:40 odp. 5:10 rano
CHICAGO, ROCK ISLAND & PACIFIC.	
Mail 10:40 odp. 5:10 rano	Express 10:00 rano 3:15 odp.
CHICAGO & NORTHWESTERN.	
Mail 10:40 odp. 5:10 rano	Express 10:00 rano 3:15 odp.
KANSAS CITY, ST. JOE & C. B.	
Morning Express 10:00 rano 5:20 odp.	Evening Express 6:40 odp. 2:30 odp.
OMAHA N. WEST & SIOUX CITY & PACIFIC.	
Mail Express 10:15 odp. 5:15 rano	

POŠTOVNÍ HODINY.

Přesní přijímací se desát:
 Pro spánek do 11 hodin rano.
 Pro včelod do 12 hodin rano.
 Pro jízdu do 12 hodin rano.
 Pro včelod do 12 hodin rano.
 Pro včelod do 12 hodin rano.
 Pro včelod do 12 hodin rano.
 Pro včelod do 12 hodin rano.
 Pro včelod do 12 hodin rano.
 Pro včelod do 12 hodin rano.
 Pro včelod do 12 hodin rano.

OBCHODNÍ PŘEHLED.

POKROK ZAPADU
 Tiskárna politická, prosvětlačská, včelod...
OMAHA WEEKLY BEE
 Tiskárna politická, prosvětlačská, včelod...
THE OMAHA DAILY BEE
 Tiskárna politická, prosvětlačská, včelod...

Český hostinec,

v něm přichází každou sobotu...
VÁCLAV KUČERA,
 na 15. ulici, v přízemí domu "Frabak",
 OMAHA, N. B.
 Ptejte se na "BOHEMIAN HALL".
 Česká chleba, strava, včelod...
Franty Pivoňky
NOVÝ HOSTINEC ČESKÝ
 V OMAHA, N. B.

Dobry kovář,

kteř vyhoví každé...
JOS. TICHÝ,
 Jordan, Sand Creek, Minn.
LACINÉ FARMY NA PRODEJ!
 Kdo chce laciné farmy koupit i...
Fr. Závodský,
 Rose Creek, Jeff. Co., Neb.

Čechové v Saline Co.

Chcete-li dobře zvládnout...
Ig. F. Steidl,
 v Omo, na Main Avenue proti...
R. P. Hall & Co.,
 v Omo, na Main Avenue proti...

Báseň.

Od Josefa Bartoše.

OBĚT.

Věrnou jsem Ti sestrou byla,
 Tys však bratrem nechtěl být,
 chtěl být věc — já jsem Tobě,
 v obět dala celá žití.

MÁ PŘÍTELKA.

Má přítelko, který cherabem,
 jenž s tebou o stá stá,
 hned k tebe nad mým žitím,
 když bol můj těže svírá.

ZRÁDCE.

Smrti již co bláha přístera
 se dlouhým krokem blíží,
 jen ke mně na okamžik přijde;
 než spánek oč skříží.

TO JMÉNO TVOJE.

Váje tím, jak by však bídím
 a tvojím horem by však;
 i k háje listi uvadlé,
 již neplyá o mém žití.

Pro 250 dolarů.

Václav Podolák
 porotou uznán vinným
 odsouzen.
 Obžalovaný dokázal se přece stále
 své nevinnosti a odvolal se.
 Ze soudní síně v Omahu.

Mínulého února zmínili jsme

se na tomto místě že byl v Balti-
 more zatečen a do Omahy přive-
 den. V Podolák již v podezře-
 ně, že uznal státníkem manželém
 Václav a Marii Uhlířové celá
 jejich za 7 let po cetech sehnání
 a čerky mizely vydané jmění
 dvě stě padesát dolarů.

Starý Václav Uhlíř, asi 60 roků

štáje, pokud byl zdravější, pra-
 coval v zemědělství, teď později
 a jen řeal a žil při práci, po městě,
 a při své sporné největším s stá-
 dní zachoval \$250, které manželka
 jeho Marie ukládala do papí-
 rového škatulky, a ty pak do ve-
 líké dobře zamazané bedny. Lidé
 o jeho penězích věděli, poněvadž
 jednou svému příteli Liskovi byl
 Uhlířové půjčili nějakou částku
 na nákup domku.

Tu přišel jednou do Omahy

Václav Podolák, jeho známý ro-
 dák, kterého už byli 62 v Balti-
 more viděli, když tam před 5 ro-
 ky byl.
 V Podolák byl asi 20 roků
 star, vyčený zeměměřičem a pra-
 coval na mašinista. Když v O-
 mahu neměl práce a neměl z jeho
 žití byl, přišel k nim, a oni jej
 u sebe některý den nechali, a da-
 li mu stravu, co měli. On jim za
 tu službu zásek k bedničce, na-
 brosil jim píly a jiné malé věci,
 by vykonal. Tu přišel opět Vá-
 c. Podolák dne 18. září do Omahy
 z okresu Colfax od p. Kašpara, a
 ubytoval se hned u starých Uhlí-
 řů. Byl u nich ve čtvrtek, v pá-
 tek a v sobotu, na neděli odešel
 k jinému sousedovi, a přišel opět
 na noc v pondělí večer dne 21.
 září.

Mezi jimi v neděli přijda od- půdoce k nim, povídal, že se bli- ží jeho svatek (sv. Václava) a že by měl mít něco peněz, co s věce- ní svátkem. Hnedlo na tu žádání starého Uhlíře, aby mu půjčil \$60, že půjde do Colfax Co., a tam že chce koupit farmu. Starý Uhlíř však neměřoval mu, a pravil, že mu nemůže půjčit, že by je ne- dostal zpět. To přý Podolák tak popudilo, že rozněváš od- cházeje z jich chaloupky, pravil: "Včak vy si ne vzpomene,te, až jen u odšlám, co chci, a bude- to toto litování!"

Oba staré lidi to zadrželo, Po- žán se Podolák táá, a byli již pod střechou nepřijali, kdyby ne- byli měli strach, že by se jim po- nětali. Ona se bála, aby přý je nemobil, on se bála, aby jim cha- lupka jejich nezpálil.

8 nedle na pondělí byl V.

Podolák nucenem up. Mrtiného,
 kde též měl malý cestovní vak s
 něco předmět a dětiník.
 V pondělí večer, dne 21. září
 přišel Podolák zve k Uhlířovým,
 jakoby nic, a zůstal tam přes noc.
 Stačí oba měli velkých strach,
 a nechtěli celou noc lampičku ho-
 řeti, ze strachu před svým hostem.
 Časně ráno v úterý dne 22. zá-
 ři odešel V. Uhlíř z domu do mě-
 sta, a přišel dojížděti k němu, a
 své ženě, aby dnes na chvíli ne-
 chodila, nřžr zůstala doma.
 Když se V. Podolák po 7. ho-
 dině vzbudil, dostal něco pojeiti,
 a šel pak z domu. Jakmile ode-
 šel, stará Uhlířová, neobjevila
 svého manžela, sebrala se, uzam-
 kla, a šla do lesa blízko koma na
 dívi, jak to dělávala.

Po 9. hod. ráno vrátila se zpět

s tím, že v domě byla klapnul
 zámek u dveří nějak neobvykle.
 I vesla do pokojky, a zbrozila se.
 Byla položila před ojetím na
 bednu v níž měla peníze zamené
 kabátek svůj a kus šití. Teď ale
 kabátek ten všel se na zemi, a
 šití bylo přeházeno.
 I vzechopila se celá se třesoucí
 a otevřela bednu. Na zámku ne-
 byla pranic k poznání. Ale pe-
 níže z bedny všechny pry!

Spráskala ruce a řve neodledla

leknutím a strachem před svým
 manželem, co ten asi tu bude
 říkat. Po 10. hodině vrátil se
 ze města, a dozvěděl se, co se
 stalo. Nářka a výřek nebylo
 konce.
 Paní Uhlířová ihned padla po-
 dezení na Václava Podolák, a
 bžela k Mrtiným, zdali by tam Po-
 dolák byl. Tam nebyl, ale vak
 cestovní i dětiník ten ještě měli.
 Bžela mezi známé, do hostince
 p. Kučery, a pak na policii, a by-
 lo hned po celém městě pátráno
 po Podolákově od policii a od
 několika Čechů, ale Podolák byl
 z města už pryč, a nebyl k naze-
 zení.

Uhozi oloupení nářikali a bž- dovali, ale marně vši všechny jej

hledali. Raději sice jim, aby
 dali policii asi \$20, aby mohli Po-
 dolákovi býti státním telegrafickým
 cestou, však Uhlířové nemřili ví-
 ce něčeho, co by jim mohli ob-
 tovat na pokračování hledání, a
 tak museli se vzdát vši už nadě-
 je.
 Uplynlo pět měsíců, a o V.
 Podolákovi nebylo ani sloha.
 Tu najednou napadlo paní Uhlí-
 řové, aby poslala psaní jednému
 ze svých známých do Baltimore,
 a postřehla si mu, jaké nešťastí
 je v stáři jejich potkalo. Přitel
 ten však překvapil Uhlířové sdě-
 lením, že Václav Podolák nalezl se
 v Baltimore od delší doby, a že
 tam pracuje při státnictví.

Uhlířové v naději, že aspoň

polovičku odězeného jmění do-
 budou zpět, obrátili se o radu do
 brým právníků, a jelikož nemě-
 li, řim by soud zavedli, byli od-
 kázáni ku státním zasedání okra-
 skovému, který, když už všeli
 celou jejich záležitost přijal jí
 proti V. Podolákovy byla provede-
 na na státní úřadu. A skuteč-
 ně přeložil konec ledna velké
 porotě záležitost sv. svědkové byli
 vyslechnuti, a porota zavržila, že
 má státi umjouti se té věci a na
 své útráty poslati pro Podolák
 do Baltimore a přivesti jej před
 soud do Omahy.

Serif Burley odebral se do Balti- more, vymohl na vládní státní

Maryland zatykač, zatknu V.
 Podolák, postavil jej tam před
 porotou, která rozhodla, že jest
 postačitelých důkazů, aby všech
 byl vydán vládní státu Nebraska
 a byl souzen tu. A tak byl přis-
 veden V. Podolák do Omahy, kde
 od února do 23. června byl v vě-
 zení okrasním držán vo vazbě
 vyšetřovací.

Navitřili jsme jej tam několi- krátě, a byli jsme zaujati vypra- šováním jeho a ujistováním jeho

o nevinnosti své, a utrpěli, jeho
 novinně sázeti musí.
 Vypravoval, jak byl právě 14
 po svatbě, když jej šel zatknu
 a do vězení odvedl, jaké smutné
 loučení mu nastalo s mládenč, ve-
 nčkou jeho, již vroucně miloval,
 a jaké nešťastí a utrpení teď ná-
 želce své. Věru, kdo slyšel jeho
 vypravování a zvyšlování, ne-
 nchlo jinak, nežli míti jej za
 nevinného. Oko jeho tak piňá a
 otevřeně pohlíželo, horlivost je-
 ho na zif onějš, nátek a léčení
 bolesti tak dojmavý, že nebylo
 lze jinak, nežli cítiti s ním tu ne-
 žláš soustrast.

Konečně dne 23. června po dlouhém odkládání oznámil sud

okrasového soudu:
 "STATE OF NEBRASKA AGAINST
 VÁCLAV PODOLÁK."
 Žalobníkem byl státní zástup-
 ce p. Connell, a obžalován obža-
 lovatelný p. Burnham, oba dobří
 právníci a zastupci.
 Za přítomnosti mnoha Čechů z
 Omahy se svědké a lídnýk zapa-
 jaly všechny pod cestovním
 popotem \$3, bod. odp.
 MARIU UHLÍŘOVÁ zavlázná nej-
 dříve, a svědkyně, že bydlí na páté
 rok v Omahu, dříve pak že bydlí-
 la v dvoře v Baltimore. Zná V.
 Podolák, seznámila se s ním v
 Baltimore, a později šla s Omahy.
 Má \$250 uloženo v papíro-
 vých listkách v bedně, počítala
 že si nedějí před jich strachem,

bylo to jednou její radostí. V.

Podolák přišel k nim ten týden
 před sv. Václavem 1874. Ani v
 neděli, ani v pondělí ani v úterý
 před ukradením nebyl u ní nikdo
 ze známých v domě, mimo Podolá-
 ků. Ráno dala mu snítání, on
 odešel z domu, ona pak šla na
 dívi po 7. hod., a vrátila se asi k
 10. hodině.
 A vypravovala děle všecko to
 svědectví, které jsme už hořeji by-
 li co přibáhl události té sdělili, se
 všemi podrobnostmi. Dále svědči-
 la, že vi, že neměl u sebe žádných
 peněz, jelikož od dcery p.
 Kašpara, která žde v Omahu slobu-
 ži, že prodal p. Kašparovi kabát
 za \$5, aby měl na cestu do O-
 mahy. Neřekl nic, že chce z O-
 mahy odejiti. Při křivožném vý-
 slohu udávala totéž jednoduše.

VÁCLAV UHLÍŘ byl pak zavola- n a svědčil totéž co jeho manželka

že rozdíla téměř, a co jsme byli
 hořeji sdělili.
 MATEJ NĚMČEK z V. Podolák, a
 viděl jej v. ten den, co se peníze
 ztratily mezi 7. a 8. hod. ráno,
 jak vyšel od Uhlířů, mluvil s ním
 asi 3 minuty ale neřekl mu, že se
 hodlal odejiti z Omahy, a pak se
 rozhlíd, a od té doby jej více ne-
 viděl.

ŘEŽENA KRÁČKOVÁ svědkyně,

že zná V. Podolák. Viděla jej
 v. ten, co se peníze ztratily. Ne-
 věděla, že by chtěl z Omahy pryč.
 Přišel k ní ráno mezi 7. a 8. h.,
 když šel od p. M. Němce, a táž se
 zdali ví, kam šla p. Uhlířová.
 Ona mu odpověděla, že bezop-
 chly šla do lesa na dívi. Na
 otázku jeho, kdy asi přijde odpo-
 věď, vzela se k němu, a řekla, že
 věděla že neví. Na to V. Podolák
 povídal: "Víte, ty lidi musel
 jsi míti peníze!" Ona ale řekla,
 kdo že to může vědět, ona že to
 neví. Táž se jí dále, přijde-li do
 města, ona řekla, že ano, a on řek-
 l, že také přijde do města. A
 odešel k městu; od té doby jej
 více neviděl.

OBŽALOVANÉHO P. BUR- HAM: Případ náš nemá v sobě

dlouhých okolností. Zlatýk svěd-
 čil, že měl peníze v papírových
 krabáčích doma v bedně, ale
 nikdo o tom neví, že jakých měli.
 Obžalovaný byl v jejich domě,
 a všelikými pracemi jim posloužil.
 Jeho povaha a pověst není sice
 dosti usvědčena, ale přece p. J.
 Michal a p. V. Kučera svědčili, že
 ne zlého o něm neslyšeli. Ona
 peníze viděla počítala v neděli,
 a teprve v úterý nalezla, že jsou
 pryč, a to jen podlé požobozně-
 kabátek na zemi, a hned k vlči-
 tě maličkosti měla podezření na
 něho. Nedokázala, že by peníze
 měla, ale on dokázaje, že měl u
 sebe \$280, že vydal několik dní
 u nich, pak ale v úterý šel na po-
 ťu, obdržel psaní ze St. Louis, v němž
 se doznávalo, že mu ten její šlo-
 vech nosel jeho kufri, aby vši
 pro něj přišel sám. Nemaje
 zde žádný práce, šel si jí hledat
 na východ, a našel jí co poetvý
 člověk, a žil se poctivě v Balti-
 more, kde jej šerif pak nalezl. Na
 takové okolnosti neměl by být
 žádný člověk obviněn z krádeže,
 jelikož okolnosti pouhé
 bez důkazů přímých tak dalece
 nie vedou. Není tu nic ná-
 podobného, co by jej obvinilo.
 On nie nezaprí, co oni udávají.
 On žádá jen spravedlnost, žádnou
 milost; pánovej jednotně je do-
 mnití a spravedlivé dle svěd-
 čství, a nebudete jej moci za vinnu
 uznati.

D. CONNELL ještě přednesl své

doslovné důkazech podezřív-
 vající. A pak už jako slova su-
 di La k e k porotě, řka:
 "Obžalovaný jest obviněn z
 krádeže spáchané na manželce
 Uhlířovic. Oni svědčí, že měl
 \$250 v bedně domě svém. Není
 určitého přímého svědectví o
 tom okolnosti svědčí tu, a pakli
 okolnosti tyto vám postáti k
 uznání jej za vinného, uvezte
 jej, pakli však okolnosti tyto
 nepostáti vám pánovej do důkaz
 jeho vinny, uznajte jej za nevinnu."
 Dva čeré porotníků teď se ode-
 brali do zvláštního pokojky, a po
 tři čtvrti hodiny vrátili se do
 soudní síně, a předseda jich ozna-
 moval, že jednoladně uznali V.
 Podolák za v i n n é o u k r a d-
 ný \$250 manželce Uhlířovic.

Osnědli "figury" bolestně do- loho obžalovaného i přitmoňe ro- dky jeho, kteří všichni přáli si, aby

byl nevinnou, avšak změnit
 a pomoci nemohli.
 Navitřili jsme odpodpene p. V.
 Podolák a vězení, a on opět
 ubezpečoval nás o své nevinné,
 co převinně zakoušl. Hoda ř-
 datí za nové přelčení, a podal
 nám zprávek vypádní své záleži-
 stosti, které podáme do veřejno-
 stí v čísle budoucím.—Ortel jest
 odložen na několik dní. Přine-
 seme jej budoucím.

Úterek a Pátek.

Novela od
 Josefa Kofrovskeho.
 (Pokračování.)
 Konečně ráno chodil pan Stanislav
 po kostelních, domnívaje se, že
 přec někde potká přesliňný zjev,
 který se míval před jeho duší,
 vedrav se jednou do jeho srdce,
 zřítavil na jeho své spánilí a
 vábno sledy.—Prošel všechny
 kostely; tu se pomodilí otčenáš,
 tam zapoměl udeřiti kříž, a nikde
 nenalezl obraz, kterého právě
 hledal, a ku kterému se chtěl po-
 moditi. Konečně vracelo se
 rozmaršly od Misionářů, zpo-
 zoroval na královském náměstí
 kostel Karmelitánův. Krásná a
 pochmurná stavba té svatyně
 ohlavovala na něm. Dávno žm
 jil nebyl, jakýsi hlas mu šeptal,
 aby vešel. Tentokrát ale nešel,
 strávil již pozemské obřady,
 strávil úplnou nádej, šepo ho
 někdy nalezl. Vstoupil tam s
 přímou vůlí a předseztím, by
 se pomodil; chtěl obtořovati bo-

hu strach svého srdce a poručiti

osud svůj jeho obráně. Nechtěl
 se ko kol mého díla, poklekl a
 postaral se o to, a vroucně se
 modlil. Když skončil modlitbu
 a po vřelosti a vřelosti, že při
 druhé chvíli klebla osoba v čer-
 ných itech, v čerám klobouku
 a ještě vroucněji se modlila. Ne-
 viděl tváře její; ale postava byla
 tu samá, tytéž drobá a malá
 rky nábožně sepatá, tážá malin-
 ká nožka vykouvala z pod zá-
 tět. Zpívala se právě pích k
 požehnání. Dojmavé zvuky pí-
 ně: Svatý Bože, svatý silný,
 svatý nesmrteľný! rozchácelo se
 kosterlem. Pan Stanislav ob-
 jevil se slzy v očích, a když vi-
 děl, že jeho krásná hoře plakala,
 zvolal povzdchnem: "Smiluj se
 nad mnou a nad m!" Vstal tedy
 a postavil se tak, aby jí o oka
 nepušil, aby jda za ní vsadil kam
 půjde. Ohlédnul se několikrát
 kolem sebe, není-li tu jeho před-
 stavený, ale že tito zřídka chodí
 do kostela, upokojil se a čekal
 trpělivě. Prosební píeň o po-
 žehnání se končila. Černá postava
 v klelela, a pan Stanislav sá-
 zohl. Konečně kd k němu náb-
 němu lidu požehnání, všickni se
 ubráli ke dveřím. Vstala ona.
 Byla to ta sama tvář, ale ještě
 hebdě, jejíž krásníky než v na-
 hrád. Slyš j přinesly sléva a
 modlitba posilila její duš. Ná-
 hodou pohledla v tu stranu, kde
 stál ná hrlnina, a terně její oči
 poznaly melancholické tvář pa-
 na Stanislava, a ušlechly zajeté
 co se dělo v jeho srdci; neboť
 ruměnce přelčeli její tvář a zmi-
 zel tak rychle, jako včechtá
 pára na hlazené oceľi. Hbitějš-
 im krokem vrhla se v dav, a
 ohlédla se několikrát, neproná-
 sledil-li ji pan Stanislav. Tento
 ale byl již za ní; tlači se jako
 studentik k velkmu oltáři, když
 biskup slouží zpravenou mši svato-
 u. Neznal svůj vinnou mši svato-
 u, nepoznal ani svého představe-
 něho nepoznal, kdyby tu šťastji
 do kostela chodili. Avšak mno-
 vše jeho usilování octa se o m-
 ho dle, než si žádal, a byla již
 na place před kostelem, a pan
 Stanislav teprve byl ve dveřích.
 Na prostranném místě mohl by
 jí dohonit, ale nechtěl; pozoval,
 že se ohlédla, a tím blize ho vi-
 děla, tím rychleji a hbitěji nožky
 její dotýkaly se dlahdění.

Byli již na královském před- městě naproti frantskánum; zpo- řovali se a ohlédla ještě jednou, a

nepozorováně se vzhledla na
 zpořovaní, že pan Stanislav je-
 la a okam napuřtým za svou kořistí,
 poskočila skokem lůžku na
 nokoř schodů a vbešla do domu
 Rezerova. Pamatuje se, že je
 to přechodní dům, že vede do
 senatorské újece a odamtam do
 medově. Pan Stanislav vbehl na
 chodu od tam do dvůr, odstul na
 druhé, dale vraty; ohlédl se po
 chodniku v senatorské ulici v
 pravo i levo, všude plno lidí,
 ale pro něho bylo prázdno, neboť
 on tu nebyl. Vrátil se, přelčel
 ještě jednou dvůr a chodinu—
 darmo. Ptal se strážníka ten ne-
 viděl ničeho. Nechal se věsti ku
 správci domu, vyptával se ho,
 nebydlil-li tu nějaký střežník
 nárok na odpokojnu, který má do-
 ru, jenž chodí v čerých itech,
 má terné oči a hledav tu. Tu-
 řá a utlupaný správce pokrčil
 ramenou, usmál se, všada takou
 horlivost u pana Stanislava, ale
 odpověděl, že podobného nájez-
 níka v celém domě není. Šel tedy
 pan Stanislav zvolna domů
 napučen a umolen, a počal o-
 dravdově přemýšlet o vypuzení
 nepotřebného doba z hlavy. Ale
 tentokrát nebylo přešedství
 jeho dosti silné a neobdrželo ve-
 ři; neboť když se přiblížil ve-
 ři, znovu se mu máhaly čeré
 šaty před očima, a malé nožky
 dupaly v jeho srdci. Vrazil klob-
 ouk, šel znovu do zahrady.
 Hned při oklice u zelených vrat
 zpozoroval terné šaty a granotv-
 řá kaput. Blážen, šel počorně a
 zvolna, aby jich neslápěl; vybě-
 ho se, aby mu některý přý od-
 chodu nepřekážel v vyhledání
 její byt. Sedli si znovu na i-
 vici, a pan Stanislav já okle-
 ně jeden a podruhé, nepozoro-
 vaně a útrádem pohlízel na tu
 bledou tvář vždy krásnou, na ty
 terné oči, které se mu neckřvá-
 ly, ale spíše zářily na jeho mřti-
 v. Když se již po čtyřech přiblí-
 žil k lavičce, zpozoroval, že k o-
 mu střežník přitupil jakási vo-
 jenský dštojník, taktéž lety,
 ale ještě vo službě. Následující
 rozmluva uslyšel mezi nimi.
 "Jak se máš, majore!" řekl o-
 přemovaně dštojník.
 "Sprátně se mám, jako obyč-
 ně; počej, musm ti něco pové-
 dit."
 "Mojž vstal, obrátil se k lavičce
 a pravil: "Pochkej tu, Majrjko, já
 hned přijdu." Vezmouce se pod
 páso, šel dštojník cestou, a
 Stanislava zůstala samotna. Pan
 Stanislava napadla heroická my-
 šlenka; př